

Malostranské komorní slavnosti

Malá Strana Chamber Festivities

14. ročník mezinárodního hudebního festivalu

pod záštitou Výboru pro vzdělávání, vědu, kulturu, lidská práva a petice,
pořádaný Kanceláří Senátu Parlamentu ČR spolu s Českou kulturou, z.s.

Ing. Jiří Uklein, Ph.D.

vedoucí Kanceláře Senátu Parlamentu ČR

MgA. Jan Páleníček

předseda České kultury, z.s. a dramaturg festivalu

VALDŠTEJNSKÝ PALÁČ – HLAVNÍ SÁL,
Valdštejnské nám. 17/4, Praha 1

02. 10.–27. 11. 2016

Program

ne/Sun **2. 10. 2016 – 19.30 h**

Jan Páleníček – violoncello/violoncello

Jitka Čechová – klavír/piano

MARTINŮ, PÁLENÍČEK, RACHMANINOV

so/Sat **15. 10. 2016 – 19.30 h**

Laurent Albrecht Breuninger – housle/violin (Německo/Germany)

Ana Flávia Frazão – klavír/piano (Brazílie/Brazil)

DEBUSSY, KRIEGER, SAINT-SAËNS, VILLA-LOBOS, RAVEL

ne/Sun **30. 10. 2016 – 19.30 h**

Jana Hrochová Wallingerová – mezzosoprán/ mezzosoprano

Reinhard Seehafer – klavír/piano (Německo/Germany)

DVOŘÁK, MARTINŮ, WAGNER, VERDI, ČAJKOVSKIJ, JANÁČEK

ne/Sun **13. 11. 2016 – 19.30 h**

Barocco sempre giovane

Oliver Lakota – trubka/trumpet (Německo/Germany)

CHARPENTIER, LOCATELLI, BACH, HÄNDEL, MOZART, TORELLI, STAMITZ,
VIVALDI

ne/Sun **27. 11. 2016 – 19.30 h**

Classico Terzetto Italiano (Itálie/Italy)

WEIGL, DIABELLI, MOLINO, ROSSINI

Vážené dámy, vážení pánové,

věřím, že 14. ročník Malostranských komorních slavností 2016, jehož dramaturgem je violoncellista Jan Páleníček, Vám nabídne vynikající repertoár a skvělé interprety nejen z České republiky, ale i ze zahraničí.

Pořádáním různých kulturních a společenských akcí se snaží Kancelář Senátu stále více otevřít dveře památkově chráněného areálu a sídla Senátu Parlamentu České republiky široké veřejnosti a umožnit prezentaci umělecké tvorby významných osobností.

Malostranské komorní slavnosti pořádá občanské sdružení Česká kultura od roku 2002 ve spolupráci s Kanceláří Senátu a za podpory Výboru pro vzdělávání, vědu, kulturu, lidská práva a petice Senátu Parlamentu České republiky, který každoročně přebírá záštitu.

Malostranské komorní slavnosti zakotvily i podle svého pojmenování na pražské Malé Straně a patří mezi mimořádné kulturní události konané v rámci celého území hlavního města Prahy.

Dovolte, abych Vám jménem hostitele při poslechu koncertů popřál hluboký umělecký zážitek.

*Ing. Jiří Uklein, Ph.D.
vedoucí Kanceláře Senátu*

Vážení a milí posluchači,

rok 2016 vám přináší další ročník výjimečného kulturního zážitku v podobě Malostranských komorních slavností, které se konají ve spolupráci Senátu PČR s občanským sdružením Česká kultura. Prvotřídní kreaace předních světových interpretů jsou rámovány unikátním prostředím Hlavního sálu Valdštejnského paláce, což jistě dotváří ojedinělost těchto komorních večerů. Dramaturgie Malostranských komorních slavností pečlivě sleduje nabídku pražského koncertního života, aby tak tuto bohatou paletu citlivě doplnila o koncerty, které v nabídce chybí. Pevně doufáme, že vám letošní ročník festivalu přinese potěchu a kulturní uspokojení, které je pro civilizovanou společnost nezbytnou součástí bytí.

*Jan Páleníček
předseda České kultury, z.s.
a dramaturg festivalu*

Valdštejnský palác na Malé Straně v Praze je jednou z nejmóraznějších staveb českého raného baroka a v současné době je sídlem Senátu Parlamentu České republiky. Součástí komplexu Valdštejnského paláce je také Valdštejnská zahrada a Valdštejnská jízdárna.

Tento palácový komplex dal v letech 1623–1630 vystavět jeden z nejmocnějších a nejbohatších šlechticů té doby Albrecht Václav Eusebius z Valdštejna na místě Trčkovského paláce a dalších 23 domů, tří velkých zahrad a cihelny. Palác měl svou velkolepostí zastínit i Pražský hrad. Původně nevýznamný a chudý příslušník české šlechty se výhodnými sňatky i koupěmi domohl značného majetku i postavení na císařském dvoře. Vojevůdce byl povýšen roku 1623 na knížete, r. 1627 jmenován vévodou frýdantským a r. 1629 vévodou maklenburským. V roce 1625 se stal generalisimem císařské armády. Roku 1632 bojoval se Sasy a se Svědy se střetl v bitvách u Norimberku a u Lützenu.

V roce 1634 byl prohlášen císařskými dekrety za zrádce říše a byl zavražděn císařskými důstojníky v Chebu. Jeho majetek v Čechách byl zkonfiskován. V době jeho největší slávy mu patřila značná část Čech od Frýdlantu přes Jičín, ze kterého chtěl zřídít hlavní město svého panství, až skoro ke Hradci Králové. V té době se rozhodl vybudovat honosné sídlo, které by konkurovalo i Pražskému hradu. Pro budování Valdštejnského paláce pozval významné architekty, stavitele, malíře, sochaře i další umělce a řemeslníky.

Na stavbě paláce působilo více stavitelů: Andrea Spezza z Aronga, který měl za sebou již pozoruhodná díla v Německu, Rakousku a Polsku, Giovanni Battista Pieroni, mj. i autor několika Valdštejnových staveb v Jičíně, a Niccolo Sebregondi, působící předtím především v Římě a Mantově. Situace s architekty paláce je složitá, protože se nedochovaly patřičné historické doklady. Dlouhou dobu byl za architektka považován Andrea Spezza, dnes se ukazuje jako velice pravděpodobné, že byl pouze prováděcím stavitelém a vlastním architektem paláce byl Giovanni Battista Pieroni. Niccolo Sebregondi nastoupil do Valdštejnových služeb až roku 1630 nebo 1631 a do podoby paláce zasáhl již jenom několika (i když významnými) jednotlivými zásahy. Uměleckou výzdobu zahrady svěřil Valdštejn někdejšímu císařskému sochaři Rudolfovi II. Adrianu de Vriesovi. Ten ve Valdštejnské zahradě vytvořil unikátní soubor soch, sousoší a kašen spojující pozoruhodnou estetiku manýristického typu s dynamikou nastupujícího baroka. Sochy byly v roce 1648 uloupeny švédskými vojsky a teprve v letech 1912–1918 byla zahrada ozdobena jejich věrnými kopiemi.

V Hlavním sále zpodobnil malíř Baccio di Bianco, který vyzdobil freskami nejmóraznějši prostory paláce, Albrechta z Valdštejna jako boha Marta na válečném voze; ve freskové výzdobě kapele má Valdštejnovy rysy postava sv. Václava. Pro mytologickou (Ovidiovu) chodbu a Audienční síň zvolil di Bianco mytologické náměty, astrologické a astronomické symboly ztvárnil v Astrologické chodbě, na jejíž výzdobě se podíleli i další umělci. Jedním z mála domácích umělců byl Vriesův žák Arnošt Heidelberger, který je autorem sochařské výzdoby kapele a jejího oltáře. Kaple patří k nejzajímavějším interiérum paláce. Stísněný půdorys a výška 16 metrů stupňuje její vertikality. Stěny jsou pokryty malbami s náměty ze života sv. Václava a s mariánským cyklem s výjevy Zvěstování Panně Marii, Navštívení Panny Marie, Narození Krista, Klanění Tří králů, Útek do Egypta, Nanebevzetí Panny Marie, Korunování Panny Marie a holubice Ducha svatého uprostřed klenby jako součást scény Zvěstování. V západní stěně jsou prolomená okna oratořů, které sloužily v 1. patře vévodovi, v 2. patře jeho manželce a podstřešní oratoře na půdě byly určeny služebnictvu.

České kulturní slavnosti, jako **esence duchovních hodnot českého národa** prezentovaná předními českými i zahraničními umělci, vznikly v roce 2002 spojením významných českých festivalů při zachování jejich vlastních tradičních identit.

Pořadatelé festivalů
TANVALDSKÉ HUDEBNÍ JARO – Tanvald
MARTINŮ FEST – Polička
BYSTRICKÉ ZÁMECKÉ SLAVNOSTI – Bystřice p. Hostýnem
FESTIVAL ZAKÁZANÉ HUDBY TEREZÍN
VIVAT VARHANY – Slavonice
MALOSTRANSKÉ KOMORNÍ SLAVNOSTI – Praha
MLADÉ PÓDIUM – Brno / Ostrava / Praha

spatřují význam tohoto propojení v **jednotné podpoře** takového umění, které pozitivně ovlivňuje kvalitu našeho každodenního života, našeho myšlení, a tím i morální profil celé společnosti.

Dalším jednotícím atributem v souvislosti s narůstající celoevropskou ekonomickou a společenskou globalizací je společná potřeba systematické podpory **národního umění**, tj. umění, které představuje a dále rozvíjí **tvůrčí a interpretační tradice Čechů, Moravanů a Slezanů**.

Na samém zrodu těmto slavnostem poskytli **duchovní a uměleckou záštitu** čestný výbor složený z významných osobností českého kulturního života: prof. Zuzana Růžičková (cembalo), prof. Ivan Moravec (klavír), prof. Jiří Bělohávek (dirigent), herec Radovan Lukavský, akad. malíř Josef Jíra a publicista Ivan Medek.

Nemalý přínos tohoto sloučení nacházejí jednotliví pořadatelé, v dnešním politicko-ekonomickém prostoru, ve **vzájemné podpoře** a předávání zkušeností při vyhledávání finančních zdrojů, jež jsou nezbytným předpokladem pro realizaci takto kvalitních kulturních pořadů.

Dramaturgická rozmanitost *Českých kulturních slavností*, koncipovaná ve prospěch všeobecné vzdělanosti českého národa, oslovuje široké vrstvy kulturní veřejnosti všech věkových generací. Vedle komorních a orchestrálních koncertů, pořadů pro mládež, divadelních představení a výstav obrazů předních českých výtvarníků jsou festivaly provázeny i koncerty ostatních žánrů. Folkové či jazzové večery, stejně tak jako prezentace různých etnických projevů, se staly samozřejmostí dramaturgie *Českých kulturních slavností*. Hlavním dramaturgem je violoncellista Jan Páleníček.

Jan Páleníček – violoncello
Jitka Čechová – klavír

neděle 2. 10. 2016
Valdštejnský palác – Hlavní sál
19.30 h

Program

Bohuslav Martinů
(1890 – 1959)

Variace na slovenskou píseň

Josef Páleníček
(1914 – 1991)

Variace na chorálové téma

Sergej Rachmaninov
(1873-1943)

Sonáta g moll op. 19
Lento. Allegro moderato
Allegro scherzando
Andante
Allegro mosso

Jan Paleníček - Přední český sólista a komorní hráč, nositel velké rodinné hudební tradice, které vdechnul život klavírista a hudební skladatel Josef Paleníček, zakladatel Smetanova tria.

Jan Paleníček vystudoval konzervatoř a AMU v Praze u dvou nejlepších pedagogů té doby, prof. Saši Večtomova a prof. Miloše Sádla. Komorní hudbu studoval ve třídě prof. Josefa Vlacha – primária Vlachova kvarteta. Setkání s Paulem Tortelierem, světoznámým francouzským violoncellistou, bylo vrcholem doby Paleníčkova uměleckého zrání.

Účast na mezinárodních soutěžích Janu Paleníčkovi přinesla několikrát ocenění laureáta (Concertino Praga, Markneukirchen – Německo, Soutěž O. Ševčíka v Písku, Beethovenova soutěž v Hradci u Opavy a další).

Jako sólista spolupracuje s předními českými i zahraničními orchestry: např. Symfonický orchestr FOK, SOCR, Janáčkova filharmonie Ostrava, Festivalový orchestr Lugano – Švýcarsko, Sukův komorní orchestr, Filharmonie Hradec Králové, Komorní filharmonie Pardubice, Filharmonie Monte Carlo, Státní filharmonie Brno, Moravská filharmonie Olomouc, Filharmonie Bohuslava Martinů – Zlín, Bamberští symfonici (SRN), Pražská komorní filharmonie, KwaZulu-Natal Philharmonic-Durban (JAR) a další.

Koncertní cesty ho zavedly do mnoha zemí Evropy, ale i Ameriky, Afriky a Japonska.

Komorní hudba je pro Jana Paleníčka věcí srdce. Je členem Smetanova tria spolu s houslistou Jiřím Vodičkou a klavíristkou Jitkou Čechovou, která je také jeho partnerkou při sólových recitálech.

Se Smetanovým triem získal několikrát prestižní ocenění BBC MUSIC MAGAZINE AWARDS a DIAPASON D'OR (mezinárodní ceny za nejlepší světovou nahrávku CD v oblasti komorní hudby).

Jako pedagog působil řadu let na konzervatoři a Akademii múzických umění v Praze.

Natočil více než dvě desítky CD pro české i zahraniční gramofonové společnosti, z nichž k vrcholům patří nahrávka Dvořákova Koncertu h moll, Čajkovského Rokokových variací, Brahmsova Dvojkonzertu a moll a Beethovenova Trojkonzertu C dur. Z komorní oblasti se mezinárodního uznání dostalo nahrávkám kompletního díla S. Rachmaninova, J. Brahmsa a B. Martinů.

Jitka Čechová - Po studiu na konzervatoři v Praze (prof. Novotný) pokračovala ve svém hudebním vzdělávání na Akademii múzických umění v Praze (prof. Toperczer). Velký vliv na rozvoj její hudební individuality měla postgraduální studia u Eugena Indjice v Paříži a Vitali Berzona ve Freiburgu. Další zkušenosti sbírala na mistrovských kurzech R. Kehraera ve Výmaru, E. Indjice a L. Bermana v Piešťanech.

Jitka Čechová získala titul laureáta v řadě mezinárodních soutěží – Mezinárodní Chopinova soutěž v Mariánských Lázních, Mezinárodní Smetanova soutěž v Hradci Králové, Mezinárodní Hummelova soutěž v Bratislavě, Virtuosi per musica di pianoforte, Mezinárodní soutěž komorní hudby v Detmoldu.

Jako sólistka je velmi vysoko ceněna kritikou v Evropě a také v zámoří (Jihoafričké republika, Jižní a Severní Americe či Japonsku), kde spolupracuje s významnými orchestry (Symfonický orchestr FOK, Symfonický orchestr SWR, Jihoněmecká filharmonie Konstanz, Bamberští symfonikové, Pražská komorní filharmonie, Mnichovští symfonikové, Symfonický rozhlasový orchestr Montevideo, Symfonický orchestr Durban, Brazílský symfonický orchestr Rio de Janeiro) a vystupuje se sólovými a komorními programy.

Je pravidelně zvána na velké hudební scény a festivaly (Pražské jaro, Graz, Paříž, Londýn, Tokio, New York, Alte Oper Frankfurt, Baden-Baden, Bodensee Festival, Český Krumlov, Moravský podzim, Edinburgh, Bamberg, Janáčkův máj, Ticino Musica, Sao Paulo).

Komorní hudba je pro Jitku Čechovou jednou z nepostradatelných složek její hudební identity. Jako pianistka Smetanova tria se této činnosti věnuje s plným emotivním zaujetím, podpořeným brilantní technickou vybaveností jejího sólistického zázemí. V duchu společenství Smetanova tria spolupracuje v komorním duu i se svými triovými partnery (Jiří Vodička – housle, Jan Paleníček – violoncello) a vystupuje v rámci kombinovaných programů tria také sólově.

Těžiště repertoáru Jitky Čechové představují díla českých autorů – B. Smetany, A. Dvořáka, L. Janáčka, B. Martinů. Dílo B. Smetany bylo náplní jejich 2 koncertů v rámci světoznámého festivalu ve skotském Edinburghu. Zdeněk Lukáš jí mj. věnoval svůj 3. klavírní koncert, který premiérovala s obrovským úspěchem na turné po Německu se Symfonickým orchestrem Südwestfunke pod taktovkou Petra Altrichtera.

Jitka Čechová natočila řadu nahrávek u firem Intercord, BMG, Lotos, Cube. V roce 2014 dokončila pro vydavatelství Supraphon kompletní nahrávku klavírních děl Bedřicha Smetany (8 CD), která sbírá ocenění významných hudebních kritiků a časopisů v tuzemsku i zahraničí – Diapason, Répertoire, International Record Review, Harmonie. Nedávno dokončila kompletní nahrávku klavírních koncertů Josefa Paleníčka (3 klavírní koncerty + Concertino) ve spolupráci se Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu. V Českém rozhlase právě realizuje nahrávku sonát Domenica Scarlattiho v rámci projektu 550 sonát Domenica Scarlattiho.

V posledních letech vedla mistrovské kurzy v Praze, Londýně, Northern College of Music v Manchesteru, Campos do Jordao v Brazílii, Colburn School University v Los Angeles, v Eau Claire ve Wisconsinu v USA a v Luxemburgu.

Laurent Albrecht Breuninger – housle
(Německo)

Ana Flávia Frazão – klavír (Brazílie)

sobota 15. 10. 2016
Valdštejnský palác – Hlavní sál
19.30 h

Program

Claude Debussy
(1862-1918)

Sonáta g moll
Allegro VIVO
Intermède
Finale – Très animé

Edino Krieger
(1928)

Sonâncias II

Camille Saint-Saëns
(1835-1921)

Sonáta d moll č. 1, op. 75
Allegro agitato
Adagio
Allegretto moderato
Allegro molto

Hector Villa-Lobos
(1887-1959)

Sonata Fantasia č.2
Allegro non troppo
Largo
Allegro finale

Maurice Ravel
(1875-1937)

Cikán

Laurent Albrecht Breuninger získal v roce 1997 druhou cenu na prestižní Soutěži královny Alžběty a stal se tak prvním německým houslistou, který takového úspěchu dosáhl v celé historii soutěže. Ve stejném roce 1997 obdržel cenu za svou kompozici Smyčcového kvartetu č. 1 v rámci Brandenburských letních koncertů. Tato ocenění byla vyvrcholením jeho dosavadních úspěchů a cen, které Breuninger nasbíral na soutěžních kláních v Brescii (1984), Bělehradu (1986), Praze (1992), Berlíně a Montrealu (1995).

V letech 1981 až 1988 studoval ve třídě profesora Josefa Rissina na Vysoké hudební škole v Karlsruhe. Velký vliv na jeho umělecký a profesní vývoj měla setkání s velikány houslí, mj. s Henrykem Szeryngem, Ruggierem Riccim, Aaronem Rosandem a Ivry Gitlisem.

K vrcholům jeho kariéry patří vystoupení v divadle Champs d'Elysées v Paříži, jako sólista i komorní hráč se představil na pódiih mezinárodních prestižních festivalů v Bathu (Anglie), Kuhmu (Finsko), ve Schwetzingenu (Německo).

V roce 1997 vyšla Breuningerovi debutní nahrávka s díly pro housle a klavír Mendelssohna, Brahmse, Wieniawského a Breuningera. Nahrál kompletní dílo pro housle a orchestr Eugèna Ysaÿe pro německou rozhlasovou stanici WDR a v roce 2001 pro Hesenský rozhlas Ysaÿeovy skladby pro sólové housle. V nedávné době spolupracoval s Varšavským rozhlasovým orchestrem na nahrávce čtyř houslových koncertů Karola Lipiňského a kompletního díla George Enescu.

V 2012 nahrál ve spolupráci s klavíristkou Anou Flávií Frazão všechny skladby pro housle a klavír Villa - Lobose.

Breuninger působil pedagogicky na Vysoké hudební škole v Hamburku mezi lety 1998 a 2002, poté se stal profesorem na Vysoké hudební škole v Karlsruhe.

Ana Flávia Frazão - "...její interpretace je plna skrytého kouzla" – mj. tato slova zazněla ve vyjádření o umění mladé brazilské pianistky v recenzi německých novin Badische Neueste Nachrichten.

Ana Flavia zvítězila v roce 1992 v národní soutěži Juscelina Kubitscheka v Brazílii. Vítězství předcházela studia u Ivany Carneiro, u Consuela Quirese na hudebním oddělení Federální university v Goiás. Velký význam pro její vývoj klavírního umění mělo setkání s pianistou Luizem Medalhou. Ana Flavia svá studia završila v Německu na Vysoké hudební škole v Karlsruhe ve třídě Wernera Genuita a Michaela Uhde.

V roce 2001 získala první cenu na komorní soutěži v japonském Kyotu, kde se představila jako členka tria Augarten.

Pianistka je pravidelným hostem pódii v Evropě, Japonsku, Spojených státech amerických, v Argentině a Brazílii, všude s velkým ohlasem publika i kritiky.

Vystupovala a nahrávala pro celou řadu německých rozhlasových stanic. V roce 2004 jí vyšlo první CD ve spolupráci s kontrabasistou Miltonem Masciadri. V roce 2012, ve spolupráci s houslistou Laurentem Albrechtem Breuningerem, nahrála kompletní dílo pro housle a klavír Villa - Lobose, CD vydala firma Telos.

Ana Flávia Frazão je profesorkou klavíru a komorní hudby na Federální universitě v brazilském Goiásu.

Tamtéž působí jako umělecká ředitelka řady komorních koncertů pod názvem "Městské koncerty" a "UFG koncerty."

Jana Hrochová Wallingerová
– mezzosoprán
Reinhard Seehafer – klavír (Německo)

neděle 30. 10. 2016
Valdštejnský palác – Hlavní sál
19.30 h

Program

Antonín Dvořák
(1841 – 1904)

V národním tónu

*Dobrá noc
Žalo dievča, žalo trávu
Ach není, není tu
Ej, mám já koňa faku*

Bohuslav Martinů
(1890 – 1959)

Písničky na jednu stránku

*Rosička
Otevření slovečkem
Cesta k milé
Chodníček
U maměny
Sen Panny Marie
Rozmarýn*

Richard Wagner
(1813 – 1883)

Wesendoncklieder

*Der Engel
Stehe still!
Im Treibhaus
Schmerzen
Träume*

Antonín Dvořák
(1841 – 1904)

Cigánské melodie

*A les je tichý
Stará matka
Struna naladěná*

Giusseppe Verdi
(1813 – 1901)

Písně (Composizioni da camera)

*La seduzione
More, Elisa, lo stanco poeta
Nell' orror di notte oscura
La seduzione
Perduta ho la pace*

Petr Iljič Čajkovskij
(1840 – 1893)

Romance

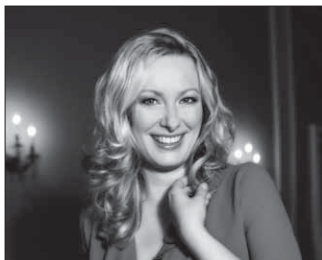
*To bylo ranneju vesnoi
Otčevo
Zabyt tak skoro*

Leoš Janáček
(1854 – 1928)

Moravská lidová poezie

*Obrázek milého
Péřečko
Stálost'
Nejistota
Koničky milého*

Mezzosopranistka **Jana Hrochová (Wallingerová)**, získala první pěvecké zkušenosti v Šumperském dětském sboru. Absolvovala pražskou konzervatoř ve třídě Jarmily Krásové (1993 - 1999). V roce 1998 získala druhou cenu na soutěžní přehlídce konzervatoří České republiky. Od roku 2001 se formou soukromého studia vzdělává u Natálie Romanové. V letech 1997 - 2000 zpívala v Opeře Mozart v Praze. Věnovala se interpretaci staré hudby s Ars Cameralis a folklóru s Muzikou Jara. Od roku 2000 je sólistkou Opery Národního divadla v Brně, kde ztvárnila roli Carmen (Carmen), Rosiny (Lazebník sevillský), Suzuki (Madama Butterfly), Lišáka (Liška Bystrouška), Varvary (Káťa Kabanová), Feneny (Nabucco), Hänsela (Perníková chaloupka), Niklase (Hoffmannovy povídky) a mnoho dalších. Hostuje také v divadle Freiburg, v Národním divadle Praha, ve Státní opeře Praha, ve Státním divadle Košice, v Divadle J. K. Tyla v Plzni, v Divadle F. X. Šaldy v Liberci, v Národním divadle moravskoslezském v Ostravě, v Moravském divadle Olomouc a v Městském divadle v Ústí nad Labem.

Spolupracuje s předními českými orchestry - Českou filharmonií, Symfonickým orchestrem hl. m. Prahy FOK, Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu, Filharmonií Brno, Pražskou komorní filharmonií, Janáčkovou filharmonií Ostrava a významnými dirigenty, jakými jsou Jiří Bělohávek, Serge Baudo, Gerd Albrecht, Manfred Honeck, Ondřej Lenárd, Petr Altrichter, Jakub Hrůša, Leoš Svárovský, Tomáš Hanus a další. Koncertuje v zahraničí (Japonsko, Španělsko, Mexiko, Řecko, Holandsko, Rakousko, Německo a Itálie).

V roce 2011 zpívala altové sólo v Rekviem Antonína Dvořáka na státním pohřbu Václava Havla. Za rok 2005, 2008 a 2010 jí byla Národním divadlem Brno udělena cena diváka DIVA. V roce 2012 získala širší nominaci na Cenu Thálie za roli Dulcinée v inscenaci Don Quichotte v divadle F. X. Šaldy v Liberci. V roce 2013 získala širší nominaci na Cenu Thálie za roli Hermia v inscenaci Sen noci svatojánské v Národním divadle Brno. V letech 2011 a 2016 natočila 4 CD písní Bohuslava Martinů pro vydavatelství Naxos. V roce 2014 debutovala rolí Carmen v Theater Freiburg.

Reinhard Seehafer - rodák z Magdeburgu, dirigování, skladbu a klavír vystudoval

v Berlíně a Výmaru u Kurta Masura a Rolfa Reutera a dirigentský obor zakončil u Leonarda Bernsteina a Otmara Suitnera. Ještě jako student získal v r. 1981 cenu Felixe Mendelssohna-Bartholdyho.

V r. 1982 způsobil senzaci při uvedení Madame Butterfly Giacoma Pucciniho v berlínské Komische Oper a byl zde okamžitě angažován na post dirigenta. Spolupracoval s takovými osobnostmi režie a choreografie, jakými jsou Harry Kupfer, Joachim Herz a Tom Schilling.

V r. 1989 se stal šéfdirigentem a uměleckým ředitelem Operního domu v Görlitzu. V r. 1991 založil spolu s jeho ředitelem Wolf-Dieterem Ludwigem multižánrový kulturní projekt EUROPERA, kde působil jako hudební ředitel a šéfdirigent do r. 1998. V tomto roce založil orchestr Europa Philharmonie, jehož hudebním ředitelem je dodnes. V r. 2014 založil hudební a umělecký festival Altmark Festspiele v Německu a je jeho uměleckým ředitelem.

Jako hostující dirigent řídil mnoho renomovaných orchestrů, v Německu kupř. Gewandhausorchester Leipzig, Staatskapelle Dresden, MDR Sinfonieorchester Leipzig, Dresdner Philharmonie a Konzerthausorchester Berlin. Pod jeho taktovkou se rozezněl Jeruzalémský symfonický orchestr, Bělehradská filharmonie, Orchestra Sinfonica di Roma, Israel Sinfonietta, Orchestra Sinfonica Siciliana, Orquestra Sinfônica do Teatro Nacional Brazil, Amazonas Filarmonica, Filharmonie Sofie, Orquestra Sinfonica del Estado de Mexico, Israel Sinfonietta, Orchestra dell' Arena di Verona, Arthur Rubinstein Philharmonic Orchestra Lodz, Borusan Istanbul Philharmonic Orchestra, Minský národní orchestr Velkého divadla, Orquestra Sinfônica Nacional de Bogota, nebo Orchester Ermitáže v St. Petersburgu. Hostoval rovněž v Číně, na Ukrajině, v USA a v Japonsku. Spolupracoval s mnoha významnými umělci, jako jsou kupř. Theo Adam, Jessye Norman, Ivry Gitlis, Hillel Zori, Uto Ughi, Rainer Goldberg, Konstantin Kulka, Gary Hoffman, Michel Lethiec, Mischa Maisky, Simon Trpceski, Johannes Moser a další. Dirigoval více než 40 různých operních představení. Jeho repertoár zahrnuje jak tradiční, tak nová provedení a premiéry.

Je ovšem též vynikajícím klavíristou a komorním hráčem, vystupoval ve Francii, Polsku, Rakousku, České republice, Slovensku a Itálii a jako sólista Berlin's Opera Houses, Semperoper Dresden, New York Philharmonic, Staatskapelle Weimar a Gewandhaus kvarteta Leipzig.

Jeho skladatelská činnost zahrnuje rozličné žánry a styly. Na poli komorní hudby, operních a velkých symfonických děl si drží ústřední postavení. Jeho stěžejní dílo Parable, nazvané podle Lessingova Moudrého Nathana, mělo světovou premiéru v Grand Theatre of the Cultural Palace of Nationalities v Pekingu v Číně, trio Six variations sur une theme des trouveres na Bargemusic Festival New York 2004, opera Hochzeit an der Elbe (Svatba na Labi) v Německu v r. 2004, skladba Amadeus-Fantasy na hudebním festivalu Latina v Itálii 2006, Land of Enchantment (Země kouzel) s Las Cruces Symphony Orchestra v USA v r. 2007, jeho Klavírní kvintet zazněl poprvé v New Yorku v r. 2011.

V září 2010 obdržel Reinhard Seehafer prestižní německou Gellertovu cenu za mimořádný přínos v oblasti umění.

Barocco sempre giovane

Oliver Lakota – trubka (Německo)

neděle 13. 11. 2016
Valdštejnský palác – Hlavní sál
19.30 h

Program

Marc Antoine Charpentier (1636–1704)	Te Deum - Prélude
Pietro Antonio Locatelli (1695–1764)	Introduzione teatrale op. 4 č. 4 <i>Allegro</i> <i>Andante</i> <i>Presto</i>
Johann Sebastian Bach (1685–1750)	Cantata BWV 147 - Jesus bleibet meine Freude
Georg Philipp Telemann (1681–1767)	Sinfonia Spirituosa D dur pro smyčce a basso continuo TWV 44:1 <i>Spirituoso</i> <i>Largo</i> <i>Vivace</i>
Georg Friedrich Händel (1685–1759)	Suita D dur pro trubku, smyčce a continuo HWV 341 <i>Ouvertura</i> <i>Gigue</i> <i>Aire</i> <i>Bourre</i> <i>March</i>
Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791)	Adagio a Fuga c moll K 546
Guiseppe Torelli (1650–1708)	Sonata in D <i>Allegro</i> <i>Adagio</i> <i>Allegro</i>
Jan Václav Stamic (1717–1757)	Sinfonia č. 1 G dur „Mannheimská“ <i>Allegro</i> <i>Larghetto</i> <i>Presto</i>
Antonio Vivaldi (1678–1741)	Koncert D dur pro trubku, smyčce a continuo RV 230 <i>Allegro</i> <i>Larghetto</i> <i>Allegro</i>

Barocco sempre giovane (Baroko stále mladé) je komorní soubor složený ze špičkových mladých českých profesionálních hudebníků. Byl založen v roce 2004. Původně se specializoval na interpretaci skladeb vrcholného baroka (odtud název souboru), dnes však jeho repertoár obsahuje skladby všech slohových období, včetně hudby 21. století. V premiéře provedl i řadu skladeb současných autorů.

Soubor je zván na významné domácí i zahraniční hudební festivaly, jeho koncerty vysílaly televizní i rozhlasové stanice, nahrává na CD a pořádá vlastní abonentní řady koncertů.

Barocco sempre giovane spolupracuje s předními českými i zahraničními umělci. Zvláštní pozornost věnuje spolupráci s mladými umělci, laureáty významných mezinárodních soutěží, zejména s vítězi soutěží Pražského jara, soutěže Fritze Kreislera ve Vídni, královny Alžběty v Bruselu, Bachovy soutěže v Lipsku a Čajkovského soutěže v Moskvě.

Trumpetista **Oliver Lakota** se narodil v německém Passau. Studoval na Univerzitě Antona Brucknera v Linci a posléze u Bo Nilssona v Malmö ve Švédsku. Svě znalosti prohloubil v rámci studijního pobytu u známého barokního virtuóza Otto Saubera na universitě v Brémách.

Ve svém domovském Pasově vystoupil poprvé jako sólista v rámci festivalu European Weeks Passau spolu se Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu Plzeň. Od r. 2001 intenzivně sólově koncertuje v Německu, Itálii, Francii, Rakousku, Španělsku, Rumunsku, Srbsku, USA, Mexiku, Japonsku a v Turecku.

Vystupuje s mnoha významnými orchestry, jako jsou kupř. Symfonický orchestr Českého rozhlasu Plzeň, Orquesta Sinfonica del Estado de México, slavný orchestr Cappella Istropolitana, Camerata Wratislavia, Philharmonic Orchestras of Oradea a Brasov, mexický Orquesta Sinfonica UANL v Monterrey, ruský

Akademický symfonický orchestr Voroněž, Budapeštský symfonický orchestr, či Vienna International Orchestra.

Častokrát se prezentoval v rámci gala koncertů Master Concerts St. Pölten, Tyrolean autumn winds, nebo známého Festival international de Órgano de Morelia v Mexiku. Byl hostem mnoha mezinárodních festivalů, pravidelně vystupuje na festivalech „Halbturner Schlosskonzerte“, „Music & Arts Festival“ Baden Württemberg, Märkischen Musikfestival v Postupimi, na festivalu „Piano echoes“ v Piemontu nebo v koncertní řadě Kostela sv. Martina v Paříži, Kostela zjevení Páně v Drážďanech a v Katedrále sv. Štěpána v Pasově.

K jeho komorním partnerům patří známý vídeňský multiinstrumentalista Robert Lehrbaumer, se kterým absolvoval již několikrát turné po Japonsku. Spolupracuje též s českou pianistkou Veronikou Böhmovou, se kterou se velmi úspěšně představil v posledních letech na mnoha pódii Evropy i v zámoří. Naposledy na jaře 2016 na koncertech v Carnegie Hall v New Yorku a v Mexiku.

Oliver Lakota se vedle klasického a romantického repertoáru věnuje též prezentaci soudobé hudby, vídeňský skladatel Johann Simon Kreuzpointner mu dedikoval několik kompozic, mj. Sonátu „porta itineri longissima est“.

Classico Terzetto Italiano (Itálie)

Ubaldo Rosso – flétna
Carlo De Martini – housle
Francesco Biraghi – kytara

neděle 27. 11. 2016
Valdštejnský palác – Hlavní sál
19.30 h

Program

Joseph Weigl
(1766–1846)

« **Le Corsair** », předehra
transkripce **Joh. H. C. Bornhardt**
(1774–1840)

Anton Diabelli
(1781–1858)

Koncertní serenáda op. 105
*Andante sostenuto – Allegro moderato –
Adagio non tanto – Scherzo: Presto, Allegretto,
Presto – Adagio non tanto, Allegro non tanto –
Marcia, Allegro moderato*

Francesco Molino
(1775–1847)

Trio G dur op. 19 č. 3
*Allegro moderato – Romance
Andante – Rondeau
Allegretto*

Gioachino Rossini
(1792–1868)

« **La Gazza Ladra** » (Straka zlodějka),
předehra
transkripce **Ferdinando Carulli**
(1770–1841)

Trio **Classico Terzetto Italiano** vzniklo v lednu 2005 z iniciativy flétnisty Ubalda Rossa, houslisty Carla De Martini a kytaristy Francesca Biraghi. Všichni tři hudebníci jsou vynikajícími sólovými hráči, láska k hudbě na historické nástroje je inspirovala k založení komorního ansámblu.

Uplynulo jen pár let od jejich prvního koncertu v roce 2005 v International Music Museum v Bologni a v Biblioteca Angelica v Římě a jejich působnost se rozšířila o koncerty na Sicílii a po střední Itálii, či v historických divadlech doma i v zahraničí (Theater of Adria, Teatro Alfieri v Turíně, SaJa Maddalena v Monze, Società del Quartetto v Miláně, Protestant Temple ve Štrasburku, Dragsholm Slot v Dánsku atd.). Od roku 2007 se trio oficiálně jmenuje **Classico Terzetto Italiano** – toto jméno evokuje především lehkost a hloubku, dvě kritéria, která jsou pro členy sdružení klíčová při interpretaci a výběru repertoáru.

Jejich CD Carulli (Ducale, 2011) je pokračováním úspěšné nahrávky z r. 2008 (Ducale), která zahrnuje čtyři Tria op. 9 od Josepha Kreutzera. Brzy vyjde i nové CD věnované odkazu německých a rakouských autorů.

V nové sezóně čekají Classico Terzetto Italiano vystoupení v mnoha městech Itálie a po celé Evropě.

Trio Classico Terzetto Italiano hraje na historické nástroje:

Flétna – Rudolf Tutz, kopie podle Heinricha Grensera, cca 1800

Housle – Anonym, Cerutti School, cca 1830

Kytara – Louis Panormo, Londýn, 1838

Ubaldo Rosso zakončil svá hudební studia na Konzervatoři v Janově pod vedením Glauca Cambursana. Začínal jako flétnista v orchestru I Pomeriggi Musical v Miláně a spolupracoval také s milánskou Teatro la Scala a se švýcarským orchestrem Orchestra della RTSI Lugano. Velkou pozornost věnoval studiu staré hudby a hře na historické nástroje a účastnil se mnoha seminářů po celé Evropě, zejména mistrovských kurzů B. Kuijkeny v Brémách, S. Prestona v Clissonu a O. Petra na Schola Cantorum v Basileji. Získal stipendium British Council, díky němuž obdržel Diploma with Merit (Diplom za zásluhy) od Guildhall School of Music v Londýně ve třídě S. Prestona. Po celá léta působil jako hostující umělec na mnoha významných národních a mezinárodních festivalech a koncertoval v Itálii a celé Evropě, stejně jako ve Spojených státech, Kanadě, Mexiku, Guatemale a Malajsi. Natočil Mozartovy skladby pro flétnu a šest Sonát op. 91 od Bodina de Boismortier. Se souborem Astrée nahrál řadu CD skladatelů Feliceho Giardini, Tomase Giordani a také Concerti da Camera od Antonia Vivaldiho. Vyučuje hru na přičnou flétnu na Verdiho konzervatoři v Turíně.

Houslista **Carlo De Martini** studoval hru na housle v Miláně a Salzburgu (na škole Sandora Véghyho). Jako ředitel komorního orchestru Il Quartettone, který byl založen v r. 1987, a s kvartetem Le Ricordanze nahrál nespočet CD věnovaných Bartókovi, Boccherinimu, Cambinimu a Mozartovi. Spolupracoval s Mario Brunellem a Giuliano Carnignolou. Jako badatel v oblasti rané instrumentální techniky pracoval s Laurou Alvini a Robertem Gini, se skupinou Aglaia a Harmonices Mundi. Dlouhodobě spolupracoval také s ASLiCo, režíroval tři inscenace pro Opera Domani a Mozartovy opery Kouzelná flétna, Clemenza di Tito a Idomeneo pro Circuito Regionale Lombardo v letech 1999 a 2003. V současné době hraje v Giardino Armonico a od roku 2005 v triu Classico Terzetto Italiano. Je často zván na mezinárodní hudební seminář Open Chamber Music, který byl založen Sandorem Véghou v Cornwallu, a je členem uměleckého výboru festivalu Festival der Zukunft, který založil v roce 1987 Gyorgy Sebők v Ernenu ve Švýcarsku. Od roku 1981 vyučuje hru na housle na Civica Scuola di Musica v Miláně, kde v r. 1991 založil školní mládežnický orchestr. Po celá léta vede letní kurzy orchestrální techniky.

Francesco Biraghi pochází z Milána. Svá hudební studia započal u Antonia Barbieriho a završil je na Konzervatoři Giuseppe Verdiho v Miláně pod vedením Ruggera Chiessa. Poté následovaly kurzy u Oscara Ghiglia a Hopkinsona Smithe. Ještě před ukončením studií začal svou kariéru v oblasti komorní hudby, když s velkým úspěchem koncertoval v padesáti zemích. Vedle své koncertní činnosti natáčí pro rozhlas a televizi a vede semináře, konference a mistrovské kurzy po celém světě. Od r. 1986 je pravidelným příspěvovatelem do časopisu Il Fronimo a píše odborné texty do koncertních programů a nahrávek. V r. 2004 představil hudební program pro Classica kanál v televizi Sky TV. Vede letní kurzy hudební interpretace a je často zván do porot prestižních kytarových soutěží. Několik jeho nahrávek získalo vysoké ocenění veřejností a kritiky. Jedno z mnoha jeho hvězdných vystoupení se uskutečnilo v rámci památného Paganini-Marathon pro charitu, které se konalo v auditoriu Novara-Conservatory v květnu 2000. Vyučuje na Konzervatoři Giuseppe Verdiho v Miláně.

Komfortní energie pro Vás

Pražská energetika, a.s.
Na Hroudě 1492/4, 100 05 Praha 10
Zákaznická linka PRE: 840 550 055
pre@pre.cz • www.pre.cz

PRE

HLAVNÍ PARTNEŘI

čeps, a.s.

Víte, za co zodpovídá společnost ČEPS?

Zajišťujeme rovnováhu výroby a spotřeby elektriny v každém okamžiku.

Společnost **ČEPS** – jediný **provozovatel elektroenergetické přenosové soustavy** v ČR - elektřinu ani nevyrábí, ani ji nedodává konečným spotřebitelům. Přesto se díky jejímu spolehlivému fungování dostane elektřina až do Vašich domovů.

Dispečerů 24 hodin denně, 7 dní v týdnu řídí provoz přenosové soustavy a rovnováhu mezi výrobou a spotřebou elektriny.

Zákazníci ČEPS jsou provozovatelé velkých elektráren, regionální distribuční soustavy, provozovatelé přenosových soustav sousedních zemí a velkoobchodníci s elektřinou.

VEDEME ELEKTRINU NEJVYŠŠÍHO NAPĚTÍ

www.ceps.cz

220/400 kV

2016

TANVALDSKÉ HUDEBNÍ JARO
15. 4. – 13. 5.

MARTINŮ FEST – POLIČKA
8. 5. – 29. 5.

BYSTRICKÉ ZÁMECKÉ SLAVNOSTI
5. 6. – 26. 6.

FESTIVAL ZAKÁZANÉ HUDBY TEREZÍN
12. 6. – 19. 6.

VIVAT VARHANY – SLAVONICE
2. 7. – 23. 7.

MALOSTRANSKÉ KOMORNÍ SLAVNOSTI
– PRAHA
2. 10. – 27. 11.

MLADÉ PÓDIUM – BRNO / OSTRAVA / PRAHA
14. 10. – 14. 12.

INFORMACE a REZERVACE/INFORMATION and RESERVATION:
ČESKÁ KULTURA, z.s.
tel.: +420 777 269 032
e-mail: vodickova@ceskakultura-os.cz

Malostranské komorní slavnosti pořádá
Kancelář Senátu Parlamentu ČR a Česká kultura, z.s.

Projekt se uskutečňuje za finanční podpory hlavního města Prahy a pod záštitou
Ministerstva kultury ČR

Festival děkuje za laskavou podporu těmto partnerům

Hlavní partneři:

Partneři:

Mediální partneři:

